

Zarzut trzeci: odpowiedzialność Unii Europejskiej za zgodne z prawem działania wywierające wpływ na szczególny krąg podmiotów gospodarczych w sposób nieproporcjonalny w porównaniu z innymi (nietypowa szkoda) i wykraczający poza granice ryzyk gospodarczych związanych z prowadzeniem działalności we właściwym sektorze (szczególna szkoda), bez przepisu prawa stwarzającego podstawy do uzasadnienia domniemanej szkody ogólnym interesem gospodarczym.

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).
- ⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE z dnia 11 lutego 2004 r. dotycząca mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wdrożenia protokołu z Kioto (Dz.U. L 49, s. 1).
- ⁽³⁾ Dz.U. L 386, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 5 grudnia 2014 r. – Caner Genc/Udlændingenævnet**

(Sprawa C-561/14)

(2015/C 065/34)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caner Genc

Strona pozwana: Udlændingenævnet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasadę standstill zawartą w art. 13 decyzji Rady Stowarzyszenia nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, dołączonej do podpisanego w dniu 12 września 1963 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją lub zasadę standstill zawartą w art. 41 ust. 1 podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. protokołu dodatkowego zatwierdzonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nowe, bardziej rygorystyczne warunki dostępu do instytucji łączenia rodzin w przypadku tych ich członków, którzy nie są aktywni gospodarczo – w tym małoletnich dzieci – i którzy chcą dołączyć do aktywnych gospodarczo obywateli tureckich, którzy mają miejsce zamieszkania i zezwolenie na pobyt w państwie członkowskim, są objęte obowiązkiem standstill, jeśli uwzględni się:
  - a) wykładnię zasady standstill przyjętą przez Trybunał Sprawiedliwości UE w szczególności w wyrokach Derin (EU: C:2007:442); Dülger (EU:C:2012:504); Ziebell (EU:C:2011:809) (wielka izba) oraz Demirkan (EU:C:2013:583) (wielka izba),
  - b) cel i treść układu z Ankary w wykładni przyjętej w szczególności w wyrokach Ziebell i Demirkan, uwzględniając przy tym:
    - okoliczność, że układ ten oraz związane z nim protokoły, decyzje itd. nie zawierają postanowień w przedmiocie łączenia rodzin, a także
    - okoliczność, że instytucja łączenia rodzin w ramach ówczesnej Wspólnoty, a obecnie – Unii, pozostawała zawsze uregulowana w prawie wtórnym (obecnie w dyrektywie 2004/38/WE ⁽²⁾, czyli dyrektywie o swobodnym przepływie)?
- 2) Przy udzielaniu odpowiedzi na pytanie 1 Trybunał proszony jest o wskazanie, czy pochodne prawo do łączenia rodzin mogące przysługiwać członkom rodzin aktywnych gospodarczo oraz mających miejsce zamieszkania i pozwolenie na pobyt w państwie członkowskim obywateli tureckich ma zastosowanie w przypadku członków rodzin tureckich pracobiorców zgodnie z art. 13 decyzji nr 1/80, czy też prawo to znajduje zastosowanie jedynie w przypadku członków rodzin samozatrudniającego się obywatela tureckiego zgodnie z art. 41 ust. 1 protokołu dodatkowego?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie 1 w związku z pytaniem 2 odpowiedzi twierdzącej Trybunał proszony jest o wskazanie, czy ustanowioną w art. 13 ust. 1 decyzji nr 1/80 zasadę standstill należy interpretować w taki sposób, że nowe ograniczenia, które są „uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, [...] właściwe do zapewnienia realizacji zasługującego na ochronę celu i nie wykraczają] poza to, co konieczne do jego osiągnięcia” są (z zastrzeżeniem względów określonych w art. 14 decyzji nr 1/80) zgodne z prawem?

- 4) W przypadku udzielenia na pytanie 3 odpowiedzi twierdzącej Trybunał proszony jest o wskazanie:
- a) wytycznych, zgodnie z którymi należy przeprowadzać ocenę tych ograniczeń i tego, czy są one proporcjonalne; Trybunał proszony jest m.in. o wskazanie, czy należy przy tej ocenie stosować zasady takie same jak te ustanowione w orzecznictwie Trybunału dotyczącym łączenia rodzin w związku ze swobodnym przepływem obywateli UE znajdującym oparcie w dyrektywie o swobodnym przepływie (dyrektywie 2004/38) i postanowieniach traktatów, czy też należałoby przeprowadzić ocenę innego rodzaju?
  - b) jeżeli należałoby przeprowadzić ocenę innego rodzaju niż ta wynikająca z orzecznictwa Trybunału dotyczącego łączenia rodzin w związku ze swobodnym przepływem obywateli UE, Trybunał proszony jest o wskazanie, czy tą ocenę proporcjonalności należałoby przeprowadzić przyjmując za punkt wyjścia art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka, w którym jest mowa o prawie do poszanowania życia rodzinnego w rozumieniu orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zaś w przeciwnym przypadku – jakie zasady należałoby przyjąć?
  - c) Niezależnie od przyjętej metody przeprowadzania oceny:

czy przepis taki jak § 9 ust. 13 duńskiej ustawy o cudzoziemcach – zgodnie z którym warunkiem połączenia rodziny składającej się z mającego miejsce zamieszkania i pozwolenie na pobyt w Danii obywatela kraju trzeciego i jego małoletniego dziecka, w przypadku, gdy dziecko to i jedno z jego rodziców zamieszkuje w państwie pochodzenia lub w innym kraju, jest istnienie łączących to dziecko z Danią więzi tego rodzaju, że dają one podstawy do udanej integracji w tym kraju, bądź też ma ono możliwość stworzenia tego rodzaju więzi — może zostać uznany za ograniczenie, które „jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, jest właściwe do zapewnienia realizacji zasługującego na ochronę celu i nie wykracza poza to, co konieczne do jego osiągnięcia”?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2760/72 dotyczące zawarcia Protokołu dodatkowego oraz Protokołu finansowego, podpisanych dnia 23 listopada 1970 r. załączonych do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją i odnoszącego się do środków, które należy podjąć w celu ich wprowadzenia w życie, Dz.U. L 293, s. 1.
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 158, s. 77.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 października 2014 r. w sprawie T-340/07 RENV: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Komisja Europejska, wniesione w dniu 11 grudnia 2014 r. przez Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-575/14 P)

(2015/C 065/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: M. Sfyri, I. Ampazis, Δικηγόροι)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu.